

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 sierpnia 1991 r.

w sprawie sposobu prowadzenia egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania.

Na podstawie art. 1064 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do należności z tytułu grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów

Dziennik Ustaw Nr 77

— 1058 —

Poz. 339

postępowania przysługujących Skarbowi Państwa.

2. W sprawach dotyczących egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

§ 2. Polecenie wszczęcia egzekucji wydaje sąd lub prokurator, załączając do polecenia tytuł wykonawczy.

§ 3. Komornik po otrzymaniu polecenia wraz z tytułem wykonawczym obowiązany jest z urzędu dokonać wszelkich czynności, chociażby przepis szczególny uzależniał podjęcie czynności od wniosku wierzyciela. Jednakże egzekucja z nieruchomości oraz zastosowanie wobec dłużnika środków przymusu wymagają wyraźnego polecenia sądu lub prokuratora.

§ 4. W razie potrzeby komornik obowiązany jest przeprowadzić z urzędu dochodzenie w celu ustalenia dochodów i stanu majątkowego dłużnika. Jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, komornik powinien wystąpić również do sądu z wnioskiem o wyjawienie majątku.

§ 5. Przepisów o umorzeniu egzekucji na skutek bezczynności wierzyciela oraz o przekazywaniu przez zakład pracy dłużnika zajętego wynagrodzenia za pracę bezpośrednio wierzycielowi nie stosuje się.

§ 6. 1. Skarb Państwa może przejąć na własność zajęte ruchomości, jeżeli:

- 1) druga licytacja nie doszła do skutku,
- 2) nie ma żadnych wierzycieli egzekwujących,
- 3) przejęcie jest uzasadnione potrzebami jednostek organizacyjnych sądownictwa lub prokuratury, zakładów kar-

nych lub zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Przejęcie następuje w cenie odpowiadającej 1/2 wartości szacunkowej przejętej ruchomości. Cenę tę po pokryciu z niej kosztów egzekucji zalicza się na poczet zaspokojenia należności dochodzonej w drodze egzekucji.

3. O przyznaniu ruchomości Skarbowi Państwa (jednostce organizacyjnej wymienionej w ust. 1 pkt 3, która wystąpiła o przyjęcie ruchomości) komornik orzeka na wniosek prezesa sądu rejonowego, przy którym działa.

§ 7. 1. Zajęte ruchomości, które nie zostały przejęte stosownie do przepisu § 6, komornik sprzedaje po cenie przez siebie określonej, jednakże nie niższej od 1/2 wartości szacunkowej tych ruchomości.

2. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w ust. 1, nie doszła do skutku, komornik sprzedaje zajęte ruchomości po cenie przez siebie ustalonej właściwej organizacji społecznej prowadzącej głównie działalność oświatową, kulturalną lub dobroczynną.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 1965 r. w sprawie egzekucji sądowej grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania sądowego (Dz. U. Nr 54, poz. 336 i z 1969 r. Nr 4, poz. 29).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*